

DECYZJA KOMISJI

z dnia 25 czerwca 2007 r.

w sprawie zgodności z prawem wspólnotowym środków przyjętych przez Francję na mocy art. 3a ust. 1 dyrektywy Rady 89/552/EWG w sprawie koordynacji niektórych przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych państw członkowskich, dotyczących wykonywania telewizyjnej działalności transmisyjnej

(2007/480/WE)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając dyrektywę Rady 89/552/EWG z dnia 3 października 1989 nr. w sprawie koordynacji niektórych przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych państw członkowskich, dotyczących wykonywania telewizyjnej działalności transmisyjnej ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 3a ust. 2,

uwzględniając opinię Komitetu ustanowionego zgodnie z art. 23a dyrektywy 89/552/EWG,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Pismem z dnia 30 grudnia 2003 r. Francja powiadomiła Komisję o środkach przyjmowanych zgodnie z art. 3a ust. 1 dyrektywy 89/552/EWG.
- (2) Komisja zweryfikowała, w ciągu trzech miesięcy od otrzymania powiadomienia, zgodność tychże środków z prawem wspólnotowym, w szczególności w zakresie proporcjonalności środków oraz przejrzystości procedury konsultacji krajowych.
- (3) W swojej analizie Komisja wzięła pod uwagę dostępne dane dotyczące sytuacji w dziedzinie mediów we Francji.
- (4) Lista wydarzeń o doniosłym znaczeniu dla społeczeństwa, zawarta w środkach przyjętych przez Francję, została sporządzona w sposób jasny i przejrzysty i po przeprowadzeniu we Francji szerokich konsultacji.
- (5) Komisja została przekonana, że wydarzenia wymienione w środkach przyjętych przez Francję spełniają przynajm-

niej dwa z następujących kryteriów uznawanych za rzetelne wskaźniki znaczenia wydarzenia dla społeczeństwa: szczególnie powszechny oddźwięk w państwie członkowskim, a nie tylko znaczenie dla tych, którzy zazwyczaj śledzą dany sport lub aktywność; ii) ogólnie uznawane, szczególne znaczenie kulturowe dla społeczeństwa państwa członkowskiego, w szczególności jako czynnik wzmacniający tożsamość kulturową; iii) uczestnictwo drużyny narodowej w danym wydarzeniu w kontekście zawodów lub turnieju o znaczeniu międzynarodowym oraz iv) fakt, że wydarzenie było tradycyjnie transmitowane w ogólnodostępnym programie telewizyjnym i zyskiwało dużą widownię telewizyjną.

- (6) Szereg wydarzeń wymienionych w ramach środków przyjętych przez Francję, w tym letnie i zimowe igrzyska olimpijskie, mecz inauguracyjny, półfinały i finały mistrzostw świata w piłce nożnej, jak również półfinały i finały mistrzostw Europy w piłce nożnej, stanowią wydarzenia kategorii tradycyjnie uznawanej za mającą doniosłe znaczenie dla społeczeństwa, wymienione wprost w motywie 18 dyrektywy 97/36/WE. Wydarzenia te mają szczególnie powszechny oddźwięk we Francji, ponieważ są szczególnie popularne wśród szerokiej publiczności, a nie tylko wśród tych osób, które zazwyczaj śledzą wydarzenia sportowe.
- (7) Pozostałe wymienione rozgrywki piłki nożnej, w tym oficjalne mecze reprezentacji narodowej Francji w piłce nożnej w ramach kalendarza imprez FIFA, finał Pucharu UEFA, jeśli bierze w nim udział któryś z klubów biorących udział w rozgrywkach francuskich, finał Pucharu Francji oraz finał Ligi Mistrzów w piłce nożnej, mają szczególnie powszechny oddźwięk we Francji, ponieważ piłka nożna jest najpopularniejszym sportem w tym kraju.
- (8) Rugby jest ważnym sportem i przyciąga znaczną widownię, szczególnie w południowo-wschodniej Francji, czyli w dużej części kraju. Finał mistrzostw Francji w rugby, finał Pucharu Europy w rugby, jeśli bierze w nim udział któryś z klubów biorących udział w rozgrywkach francuskich, Puchar Sześciu Narodów w rugby oraz półfinały i finały Pucharu Świata w rugby mają szczególnie powszechny oddźwięk we Francji.
- (9) Wymienione rozgrywki tenisowe mają szczególnie powszechny oddźwięk we Francji, ponieważ tenis jest najważniejszym sportem indywidualnym w tym państwie członkowskim.

⁽¹⁾ Dz.U. L 298 z 17.10.1989, str. 23. Dyrektywa zmieniona dyrektywą 97/36/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 202 z 30.7.1997, str. 60).

- (10) Grand Prix Francji Formuły 1 ma szczególnie powszechny oddźwięk we Francji w świetle znaczenia tego wydarzenia dla francuskiego przemysłu samochodów wyścigowych.
- (11) Wyścig Tour de France (mężczyzn) ma szczególnie powszechny oddźwięk we Francji i ma ogólnie uznawane, szczególne znaczenie kulturowe dla społeczeństwa francuskiego jako czynnik wzmacniający tożsamość kulturową z uwagi na fakt, że jest najważniejszym wydarzeniem kolarskim na świecie. Odzwierciedla on popularność kolarstwa we Francji i ma znaczący wpływ na turystykę, stanowiąc okazję do promowania kraju.
- (12) Wyścig kolarski Paryż-Roubaix ma szczególnie powszechny oddźwięk we Francji, ponieważ stanowi element francuskiego dziedzictwa.
- (13) Wymienione zawody w koszykówce mają ogólnie uznawane, szczególne znaczenie kulturowe dla społeczeństwa francuskiego, w szczególności jako czynnik wzmacniający tożsamość kulturową ze względu na fakt, że koszykówka jest ważnym czynnikiem spójności społecznej we Francji.
- (14) Wymienione zawody piłki ręcznej obejmują najważniejsze turnieje międzynarodowe, w których bierze udział reprezentacja narodowa Francji i które w związku z tym faktem mają istotne znaczenie kulturowe dla społeczeństwa francuskiego.
- (15) Mistrzostwa Świata w lekkiej atletyce mają ogólnie uznane, szczególne znaczenie kulturowe dla społeczeństwa francuskiego, w szczególności jako czynnik wzmacniający tożsamość kulturową, zwłaszcza w świetle częstych sukcesów francuskich zawodników.
- (16) Wymienione wydarzenia były tradycyjnie transmitowane w ogólnodostępnej telewizji i przyciągały szeroką widownię telewizyjną.
- (17) Środki przyjęte przez Francję wydają się być proporcjonalne w stopniu uzasadniającym odstępstwo od fundamentalnej, zapisanej w Traktacie WE zasady swobody świadczenia usług, z uwagi na ważny interes publiczny, jakim jest zapewnienie szerokiego publicznego dostępu do transmisji wydarzeń o doniosłym znaczeniu dla społeczeństwa.
- (18) Środki przyjęte przez Francję są zgodne z zasadami WE dotyczącymi konkurencji w tym sensie, że definicja nadawców wyłonionych do transmisji wymienionych wydarzeń jest oparta na obiektywnych kryteriach, które pozwalają na rzeczywistą i potencjalną konkurencję w zakresie zdobycia praw do transmisji tych wydarzeń. Ponadto liczba wymienionych wydarzeń nie jest nieproporcjonalna w stopniu, który mógłby zakłócić konkurencję na rynku odbiorców końcowych telewizji ogólnodostępnej i telewizji płatnej.
- (19) Po powiadomieniu przez Komisję innych państw członkowskich o środkach przyjętych przez Francję i konsultacji z Komitetem ustanowionym na mocy art. 23a dyrektywy 89/552/EWG, Dyrektor Generalny ds. Edukacji i Kultury poinformował Francję pismem z dnia 7 kwietnia 2004 r., że Komisja Europejska nie zamierza kwestionować środków, o których została powiadomiona.
- (20) Środki zostały przyjęte przez Francję w dniu 22 grudnia 2004 r.
- (21) Z wyroku Sądu Pierwszej Instancji w sprawie T-33/01, Infront WM przeciwko Komisji, wynika, że deklaracja, iż środki przyjęte zgodnie z art. 3a ust. 1 dyrektywy 89/552/EWG są zgodne z prawem wspólnotowym, stanowi decyzję w rozumieniu art. 249 Traktatu WE, która musi w związku z tym zostać przyjęta przez Komisję. W związku z powyższym konieczne jest stwierdzenie na mocy niniejszej decyzji, że środki zgłoszone przez Francję są zgodne z prawem wspólnotowym. Środki przyjęte ostatecznie przez Francję i określone w załączniku do niniejszej decyzji powinny zostać opublikowane w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* zgodnie z art. 3a ust. 2 dyrektywy 89/552/EWG,

STANOWI, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1

Środki przyjęte zgodnie z art. 3a ust. 1 dyrektywy 89/552/EWG, o których Francja powiadomiła Komisję w dniu 30 grudnia 2003 r., są zgodne z prawem wspólnotowym.

Artykuł 2

Środki przyjęte ostatecznie przez Francję i określone w załączniku do niniejszej decyzji zostaną opublikowane w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* zgodnie z art. 3a ust. 2 dyrektywy 89/552/EWG.

Sporządzono w Brukseli, dnia 25 czerwca 2007 r.

W imieniu Komisji
Viviane REDING
Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK

Publikacja na mocy art. 3a ust. 2 dyrektywy Rady 89/552/EWG w sprawie koordynacji niektórych przepisów zawartych w ustawach, rozporządzeniach oraz aktach administracyjnych państw członkowskich, dotyczących wykonywania telewizyjnej działalności transmisyjnej

Środki przyjęte przez Francję, które mają zostać opublikowane na mocy art. 3a ust. 2 dyrektywy 89/552/EWG, są następujące:

„Dekret nr 2004-1392 z dnia 22 grudnia 2004 r. wydany w zastosowaniu art. 20-2 ustawy nr 85-1067 z dnia 30 września 1986 r. w sprawie swobody komunikacji

Premier,

na podstawie sprawozdania Ministra Kultury i Komunikacji,

uwzględniając dyrektywę Rady 89/552/EWG z dnia 3 października 1989 r. w sprawie koordynacji niektórych przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych państw członkowskich, dotyczących wykonywania telewizyjnej działalności transmisyjnej, zmienioną dyrektywą 97/36/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 czerwca 1997 r., w szczególności jej art. 3a,

uwzględniając Europejską konwencję o telewizji ponadgranicznej, otwartą do podpisu dnia 5 maja 1989 r., zmienioną Protokołem zatwierdzonym przez Komitet Ministrów Rady Europy dnia 9 września 1998 r., otwartym do zatwierdzenia przez Stronę Konwencji dnia 1 października 1998 r., w szczególności jego art. 9a, łącznie z ustawą nr 94-542 z dnia 28 czerwca 1994 r. i nr 2001-1210 z dnia 20 grudnia 2001 r., które zezwalają na jego zatwierdzenie, oraz dekretemi nr 95-438 z dnia 14 kwietnia 1995 r. i nr 2002-739 z dnia 30 kwietnia 2002 r., które stanowią o jego publikacji,

uwzględniając Porozumienie o Europejskim Obszarze Gospodarczym podpisane w Porto dnia 2 maja 1992 r. oraz zmieniający je protokół, podpisany w Brukseli dnia 17 marca 1993 r., w szczególności jego załącznik X, łącznie z ustawą nr 93-1274 z dnia 2 grudnia 1993 r. zezwalającą na jego ratyfikowanie oraz dekretem nr 94-43 z dnia 1 lutego 1994 r., który stanowi o jego publikacji,

uwzględniając ustawę nr 86-1067 z dnia 30 września 1986 r. w sprawie swobody komunikacji, wraz z późniejszymi zmianami, w szczególności jej artykuł 20-2,

uwzględniając pismo Komisji Europejskiej z dnia 7 kwietnia 2004 r. w sprawie projektu środków zgłoszonego przez Francję w celu zastosowania art. 3a dyrektywy 89/552/EWG, zmienionej dyrektywą 97/36/WE;

po wysłuchaniu Conseil d'Etat (Rady Stanu) (sekcja spraw wewnętrznych),

WYDAJE NASTĘPUJĄCY DEKRET:

Artykuł 1 – Niniejszy dekret ustanawia warunki, jakie muszą spełnić nadawcy telewizyjni, aby retransmisje wydarzeń o wielkiej wadze, na które mają wyłączność, mogły być dostępne dla znacznej części widzów za pośrednictwem ogólnodostępnego programu telewizyjnego.

Tytuł I

Przepisy dotyczące transmisji z wydarzeń o doniosłym znaczeniu na terytorium Francji

Artykuł 2 – Na potrzeby postanowień niniejszego tytułu stosuje się następujące definicje:

- a) »telewizja ogólnodostępna« – dowolna telewizja, która nie wymaga wnoszenia opłat przez użytkowników i która może być odbierana przez przynajmniej 85 % gospodarstw domowych we Francji metropolitalnej;
- b) »telewizja o dostępie ograniczonym« – dowolna telewizja, która nie spełnia dwóch warunków określonych w poprzednim akapicie.

Artykuł 3 – Lista wydarzeń określonych w art. 20-2 ustawy nr 86-1067 z dnia 30 września 1986 r. zawiera następujące wydarzenia:

1. Letnie i zimowe igrzyska olimpijskie;
2. Oficjalne mecze reprezentacji Francji w piłce nożnej w ramach kalendarza imprez FIFA (Międzynarodowej Federacji Piłkarskiej);
3. Mecz inauguracyjny, półfinały i finał mistrzostw świata w piłce nożnej;
4. Półfinały i finał mistrzostw Europy w piłce nożnej;
5. Finał Pucharu UEFA, jeśli bierze w nim udział któryś z klubów biorących udział w rozgrywkach francuskich;
6. Finał piłkarskiej Ligi Mistrzów;
7. Finał Pucharu Francji w piłce nożnej;
8. Puchar Sześciu Narodów w rugby;
9. Półfinały i finał Pucharu Świata w rugby;
10. Finał mistrzostw Francji w rugby;
11. Finał Pucharu Europy w rugby, jeśli bierze w nim udział któryś z klubów biorących udział w rozgrywkach francuskich;
12. Finały turnieju gry pojedynczej mężczyzn i kobiet turnieju tenisowego Roland Garros;
13. Półfinały i finały Pucharu Davisa i Fed Cup, jeśli bierze w nim udział tenisowa drużyna z Francji;
14. Grand Prix Francji Formuły 1;
15. Wyścig Tour de France (kolarstwo, mężczyźni);
16. Wyścig kolarski Paryż-Roubaix;
17. Finały rozgrywek mężczyzn i kobiet w mistrzostwach Europy w koszykówce, jeśli bierze w nich udział reprezentacja narodowa Francji;
18. Finały rozgrywek mężczyzn i kobiet w mistrzostwach świata w koszykówce, jeśli bierze w nich udział reprezentacja narodowa Francji;
19. Finały rozgrywek mężczyzn i kobiet w mistrzostwach Europy w piłce ręcznej, jeśli bierze w nich udział reprezentacja narodowa Francji;
20. Finały rozgrywek mężczyzn i kobiet w mistrzostwach świata w piłce ręcznej, jeśli bierze w nich udział reprezentacja narodowa Francji;
21. Mistrzostwa świata w lekkiej atletyce.

Artykuł 4 – Korzystanie przez dostawcę usług telewizyjnych we Francji z wyłącznych praw do transmisji wydarzenia o doniosłym znaczeniu wymienionych w art. 3, nabytych po 23 sierpnia 1997 r., nie może uniemożliwiać transmisji tego wydarzenia w telewizji ogólnodostępnej; wydarzenie takie winno być transmitowane bezpośrednio i w całości, z wyłączeniem następujących przypadków:

1. Transmisja wydarzenia wymienionego w art. 3 pkt 15 może być ograniczona do najważniejszych momentów, zgodnie z przyjętymi zasadami nadawania takiego wydarzenia;

2. Transmisja wydarzeń wymienionych w art. 3 pkt 1 i 21 może być ograniczona do momentów ukazujących różnorodność dyscyplin sportowych i uczestniczących w nich krajów i może zawierać materiały pochodzące z wcześniejszych nagrań, jeżeli różne wydarzenia odbywają się równocześnie;
3. Wydarzenia o doniosłym znaczeniu mogą być również transmitowane w formie uprzednio zarejestrowanego materiału, jeżeli mają miejsce między północą a godziną szóstą rano czasu francuskiego, pod warunkiem że transmisja we Francji rozpocznie się przed godziną dziesiątą rano.

Nadawanie bezpośredniej i pełnej transmisji wydarzenia o doniosłym znaczeniu przez telewizję o dostępie ograniczonym, której użytkownicy wnoszą opłaty i która może być odbierana na warunkach określonych w art. 2 lit. a) niniejszego dekretu, z zastrzeżeniem powyższych przepisów, bez narzucania szczególnych warunków dostępu, nie jest uznawane za przeszkodę w transmitowaniu tego samego wydarzenia w telewizji ogólnodostępnej.

Artykuł 5 – W celu umożliwienia transmisji wydarzenia o doniosłym znaczeniu w telewizji ogólnodostępnej na warunkach określonych w art. 4, nadawca telewizyjny posiadający prawo do wyłącznego nadawania wszystkich lub części wydarzeń o doniosłym znaczeniu i który nie spełnia warunków musi – w stosownym czasie przed terminem danego wydarzenia – wystosować wobec telewizji ogólnodostępnej propozycję dokonania cesji praw do transmisji przedmiotowego wydarzenia na warunkach określonych w art. 4. Oferta taka winna być oparta na uczciwych, racjonalnych i niedyskryminujących zasadach i warunkach rynkowych

Jeśli w odpowiedzi na tę ofertę nie zostanie wystosowana propozycja ze strony nadawcy telewizyjnego lub jeśli propozycja nie jest oparta na uczciwych, racjonalnych i niedyskryminujących zasadach i warunkach rynkowych, nadawca telewizyjny posiadający wyłączność na transmisję może wykonać swoje prawa bez konieczności wypełniania warunków określonych w art. 4.

Tytuł II

Przepisy dotyczące transmisji z wydarzeń o doniosłym znaczeniu w innych państwach europejskich

Artykuł 6 – Postanowienia niniejszego tytułu stosują się do nadawców telewizyjnych podlegających jurysdykcji francuskiej i realizujących transmisje do innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej, państwa członkowskiego Europejskiego Obszaru Gospodarczego lub państwa będącego stroną Europejskiej konwencji w sprawie telewizji ponadgranicznej z wydarzenia wskazanego przez to państwo jako wydarzenie o doniosłym znaczeniu dla społeczeństwa tego państwa w rozumieniu dyrektywy 89/552/EWG z dnia 3 października 1989 r., a prawo do transmisji zostało uzyskane po 23 sierpnia 1997 r.

Artykuł 7 – Nadawcy telewizyjni podlegający jurysdykcji francuskiej realizują w państwach wskazanych w art. 6 swoje prawa do transmisji wydarzeń o doniosłym znaczeniu, określonych przez te państwa, w sposób, który nie odbiera znacznej części społeczeństwa możliwości oglądania takich wydarzeń w telewizji ogólnodostępnej – w transmisji bezpośredniej lub z uprzednio nagranych materiałów, zgodnie z art. 3a powołanej wyżej dyrektywy z dnia 3 października 1989 r.

Artykuł 8 – Jeżeli nadawca telewizyjny podlegający jurysdykcji francuskiej transmituje wydarzenie o doniosłym znaczeniu w jednym z państw wskazanych w art. 6, musi on przestrzegać określonych przez to państwo warunków dotyczących transmisji telewizyjnej.

Tytuł III

Przepisy końcowe

Artykuł 9 – Rada Audiowizualna może, na wniosek nadawcy telewizyjnego lub z własnej inicjatywy, wydać opinię w sprawie warunków stosowania przepisów niniejszego dekretu.

Artykuł 10 – Dekret wydany następnie przez Conseil d'Etat określi listę wydarzeń o doniosłym znaczeniu oraz warunki transmisji telewizyjnej dla departamentów zamorskich Saint Pierre-et-Miquelon, Mayotte, Nowa Kaledonia, Polinezja Francuska oraz wysp Wallis i Futuna, biorąc pod uwagę specyfikę potrzeb każdej z tych wspólnot oraz warunki techniczne transmisji zagranicznych.

Artykuł 11 – Za wykonanie niniejszego dekretu odpowiedzialni są jest Minister Kultury i Komunikacji oraz Minister ds. Departamentów i Terytoriów Zamorskich. Dekret zostanie opublikowany w *Dzienniku Urzędowym Republiki Francuskiej*.

Sporządzono w Paryżu, dnia 22 grudnia 2004 r.

Premier
Jean-Pierre RAFFARIN

Minister Kultury i Komunikacji
Renaud DONNEDIEU DE VABRES

Minister ds. Departamentów Zamorskich
Brigitte GIRARDIN^{*}